

Naši krajané v bezpečí Reportáž ze záchranné akce

Je 24. února 2022. Obyvatelé Ukrajiny se probouzí, ale není to ráno jako každé jiné. Tohle probuzení si určitě budou pamatovat celý život. Jejich země je to ráno napadena ruskými jednotkami, které míří na vojenské cíle, letiště, elektrárny ... Z východu, jihu i severovýchodu Ukrajiny přichází ruští vojáci. Tohle ráno si málokdo dovedl představit, do jakých rozměrů se Putinův plán na "denacifikaci Ukrajiny", jak je stálo opakováno, rozvine.

Od toho dne je Sdružení Čechů z Volyně a jeho přátel prostřednictvím Dagmar Martinkové ve spojení s krajany ze Žytomyru. Snaží se ze všech sil přivést první zájemce o azyl z řad krajanů. Po dnech náročné organizace se to povedlo. "Jsem velmi unavená a zároveň šťastná, že už jsou v bezpečí v Čechách," řekla 2. března po příchodu prvních devadesáti uprchlíků, kteří byli ubytováni v hotelu Legie v Praze. Humanitární pomoc byla již na místě, protože převážně maminky a děti se balily narychlo a ani nebyla možnost autobusem převážet velké množství věcí.

Jak pomoc začala? Na začátku Dagmar Martinková kontaktovala předsedkyni Rady Čechů na Ukrajině paní Ludmilu

Čiževskou a ta ji požádala o pomoc s přesunem dětí a jejich matek. Následně se Martinková obrátila na Ministerstvo vnitra s prosbou o autobusy. To se ukázalo jako nemožné. "Hledala jsem další možnosti, jak najít dopravce. Mimo jiné jsem se obrátila i na poslankyni Jaroslavu Pokornou Jermanovou, která je potomkem volyňských Čechů. Řekla mi, že by to určitě podpořil Andrej Babiš. Ten mi pak zavolal a celou situaci si nechal vysvětlit," vysvětluje průběh D. Martinková. Poslanec Andrej Babiš zprostředkoval kontakt na dopravce s autobusy, se kterým byl domluven termín odjezdu. "Naštěstí se ozvali i z Ministerstva vnitra, že jsou schopni vypravit nějaký doprovod, který by napomohl například na hranicích," dodává D. Martinková.

V tu chvíli to byla jen chvilka do útoku na samotný Žytomyr. Vše se muselo urychlit. "Autobus vyjel 1. března v půl desáté na hranice. Tam už čekaly autobusy, které vypravil Středočeský kraj. Hejtmanka Petra Pecková slíbila, že dva autobusy připraví, vybaví potravinami a budou čekat na hranicích. Jsem ze všeho nejvíce ráda, že všechno klaplo, třebaže jsme museli propojit

Pokračování na straně 2.

Slovo předsedy

Vážení přátelé, milí volyňáci,

dovolte mi, abych se pokusil u příležitosti mého zvolení předsedou CV SČVP představit moje budoucí působení v této funkci. Post předsedy jsem převzal v situaci, kdy naše organizace prožívala a prožívá nelehké období. Odstoupení ekonomy i dosavadní předsedkyně mělo zásadní dopad na chod našeho sdružení. Jako prioritní úkol jsem si předsevzal personální obsazení řídicích funkcí sdružení (předseda, místopředseda, jednatel, ekonom, účetní a pokladní). Toto se po nějaké době podařilo.

Mým dalším cílem je, za podpory a činnosti kolegů v předsednictvu, stabilizovat ekonomickou situaci a zefektivnit chod našeho sdružení.

Nyní moje další vize. Úkol, který vidím v dlouhodobém horizontu našeho spolku, je minimálně zastavit úbytek členské základny. Toto vidím hlavně v zatraktivnění naší činnosti mladší generací. Nebudu se zde vypisovat o konkrétních věcech, tyto budu řešit hlavně s předsedy regionů a s kolegy na předsednictvu.

Další z úkolů, který před námi vyvstal, je situace na Ukrajině. Jak jistě víte z médií, podíleli jsme se na uskutečnění transportů našich

Pokračování ze strany 1.

volyňských krajanů z Ukrajiny. Těmto lidem jsme sháněli potřebné ubytovací zázemí a nezbytnou humanitární pomoc. Na webových stránkách a na Facebooku jsme zveřejnili transparentní účet našeho sdružení. Peníze, které lidé již posílají, používáme na okamžitou pomoc "naším" uprchlíků a na zajištění volnočasových aktivit, výuku českého jazyka a tak dál. Prosím touto formou o jakýkoliv finanční dar, který by nám pomohl náš cíl co nejlépe splnit.

Přeji si, aby se tato situace, kterou teď prožíváme, zklidnila a my jsme mohli všichni prožít v klidu a pohodě svátky Velikonoční.

Předseda CV SČVP
Miroslav Kučera

Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel je hluboce zarmouceno nad invazí, která je vedena Vladimírem Putinem na Ukrajinu. Členové našeho sdružení jsou volynští Češi, jejich potomci a další příznivci, kteří vědí, že Ukrajina byla druhým domovem jejich předků. Byla to země, která jim dala novou životní šanci. Stále cítíme pouto k této zemi a pojí nás k ní silné citové a osobní vazby. Od příchodu našich předků na část západní Ukrajiny zvanou Volyň jsme ve stálém kontaktu s ukrajinským lidem a jeho osud nám není lhostejný. Také myslíme na české krajany, potomky prvních českých usedlíků, kteří na Ukrajině dosud žijí. Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel aktivně zachraňuje nejzranitelnější z krajanů, jejichž domov a životy jsou v ohrožení. Buďme všichni nápomocni bezbranným a nepodceňujme autoritářské chování, které nepatří do moderní společnosti.

Celostátní výbor SČVP, 5. března 2022

subjekty, které by možná jinak moc nespolupracovaly. V každém případě spolupráce byla dokonalá," dodává.

A to byl teprve začátek! Ve chvíli, kdy dorazili první uprchlíci do Česka, už se jednalo, že sem přijede dalších sedm autobusů. Přispěla tomu stále se horšící situace na Ukrajině a také stále sílící podpora ze strany Česka.

V následující dny D. Martinková komunikovala a připravovala další možnosti ubytování, financování dopravy a podobně, protože byly na cestě další autobusy ze Žytomyru, Malina, Malinivky, Mikolajevky a dalších míst. Většinou šlo o ochotné starosty měst a obcí nebo aktivní jedince, kterým nebyl osud krajanů lhostejný a kteří nabízeli ubytovny, byty, penziony nebo ubytování přímo v rodinách. Svoje ubytovací zařízení poskytlo i Ministerstvo vnitra.

Celkově autobusy přepravily 1000 osob. Krajané byli umístěni v Praze, Litoměřicích, Ústí nad Labem, Písku, Broumově, Rychnově nad Kněžnou, Karlových Varech, Františkových Lázních, Březové u Karlových Varů, Javoříčku, Velkých Losinách, Rožmberku nad Vltavou a na další místech.

Další krajané přijíždí již v menších skupinách či jednotlivě svojí cestou, která je v dané chvíli pro ně možná. Pro ně máme ještě rezervovaná ubytovací místa, ty však možná brzy nebudou, protože se musí poskytovat průběžně dalším uprchlíkům. "Chtěla bych poděkovat za skvělou součinnost při umisťování krajanů a péči o ně v Ústeckém kraji Mirkovi Srbeckému a samozřejmě dalším lidem, kteří pomohli," říká D. Martinková.

A mnoho práce s pomocí příchozím krajanům nás ještě čeká. Výuka českého jazyka, začleňování dětí do škol, součinnost při zřizování dětských skupin, zprostředkování nabídek práce a přestěhovávaní do bytů, kde je možné dlouhodobě bydlet a pracovat - to vše se postupně řeší.

Text: E. Langpaulová, D. Martinková, foto: D. Martinková

"Přišly pozitivní emoce, které jsme tolik potřebovali"

Rozhovor s Ludmilou Číževskou

Prof. Ludmila Číževská je předsedkyní Rady Čechů na Ukrajině a je vůdčí silou v přesunu našich krajanů volyňských Čechů k nám do České republiky. Den, kdy jsme spolu dělaly tento telefonický rozhovor, byl její šťastný den, protože od jejího manžela důstojníka přišla zpráva, že je v pořádku...

Dne 24. února byla napadena Ukrajina. Kdy jste začala uvažovat o odchodu ze své země?

Hned na konci tohoto prvního dne. Už tehdy mi volali členové krajských spolků ze Žytomyru, Malé Zubovštiny a Malinovky a také můj manžel, důstojník v ukrajinské armádě, který byl už od noci pryč, mi volal, že musíme odjet. Také hned tehle první den bylo ostřelováno žytomyrské letiště a situace vypadala dost vážně.

Jaké byly přípravy odjezdu?

Odjezd měl několik částí. Naši přepravu na hranici, přechod hranice, další přesun a ubytování. Chtěli jsme mít jistotu, že když odjedeme, budeme vědět, co bude dál. Krajanům jsem dala instrukce, že si mají vzít jen lehké zavazadlo, protože to vypadalo, že hranice přejdeme pěšky. Samozřejmě si museli vzít pas, ale někteří neměli zahraniční, jen ukrajinský. Naštěstí i ten v tomto případě stačil. Také si brali doklad, že jsou potomci Čechů. Řešili jsme také otázku u dětí, které jely bez rodičů, zda si mají vzít doklad od notáře, že odjíždějí s vědomím rodiny. Tyto děti pak odcházely v Česku ke svým příbuzným. Nakonec ani ten doklad nebyl nutný.

Jaké byly poslední dny před odjezdem?

Situace se velmi zhoršovala. Lidé mi

volali, křičeli, brečeli a prosili do telefonu, že musíme odjezd uspišit. Byl naplánovaný na později, protože jsme chtěli lépe zorganizovat program po příjezdu. No, museli jsme odjezd urychlit. Jela s námi jedna maminka s malým dítětem a asi desetiletým synem. Otec toho syna mu říkal, ty jsi teď nejstarší muž v rodině, musíš se teď starat ty...

Jaké byly pocity po příjezdu?

Dostavily se pozitivní emoce, které jsme tolik potřebovali. Už za hranicemi byly v autobuse připraveny deky, hračky, jídlo a z nás spadl stres. Pozdě večer jsme dorazili do hotelu Legie a unavení jsme se ubytovali do pokojů. Všechno tu bylo čisté, připravené, kuchař výborný a naše úleva byla obrovská. Pak další den nám docházelo, že jsme v nové realitě a možná tak třetí den přišly první otázky - co bude dál?

Jak teď žijou tito první uprchlíci?

Mnoho z nich brzy odjelo za svými příbuznými jinam, kde se integrují. Další část lidí je v hotelu Legie. Chodí k nim učitelka češtiny a oni se učí jazyk a hledají práci ideálně i s ubytováním. Jsou zde už registrovaní, mají zdravotní pojištění, mají povolení k práci a dostali od českého státu příspěvek 5 000 Kč. Chtějí co nejdříve začít nový život zde, ale už jsem i zaznamenala dotazy, zda bude vypraven zpáteční autobus na Ukrajinu. Někteří krajané se chtějí vrátit domů, jakmile to bude možné.

Jste v kontaktu s rodinami na Ukrajině?

Ano, jsme a máme i kontakty, kam poslat humanitární pomoc do českých vesnic i víme, jak ji tam dopravit. Na Ukrajině je teď problém s logistikou potravin.

Nakonec se chci zeptat, jak se vám osobně daří?

Dnes jsem dostala zprávu, že manžel je naštěstí v pořádku... Já mám velkou výhodu, že mluvím česky a moc mi pomohli kolegové z VŠE. Na Fakultě financí a účetnictví vedu adaptační kurz pro 25 ukrajinských studentů. Dcera také mluví česky, i když doma jsem ji do studia češtiny musela nutit. Dnes tady chodí do školy a já jsem moc ráda.

Připravila: E. Langpaulová, foto: archiv L. Číževské

Z regionů ...

Region Žatec informuje, že autobus na konferenci k 77. výročí osvobození Československa ve čtvrtek 21. dubna 2022 v Praze Domě armády zajišťují regiony Žatec a Podbořany.

Autobus odjíždí v 7 hodin z Podbořan od restaurace „U Růže“, z Žatce od kanceláře v Tolstého ulici v 7:25, od Zvonu v 7:30, od Moskvy v 7:35, v případě zájmu z Postoloprta v 7:45, z Loun od Luny v 8:00, od Billy na autobusové zastávce v 8:05. Zájemci se přihlásí vždy v pondělí od 10 do 12 hodin na telefonu 415 710 734. Příspěvek na dopravu ve výši 50 Kč na osobu bude vybírán v autobusu. Členové i jejich rodinní příslušníci jsou srdečně zváni.

Výbor regionu Brno srdečně zve všechny své členy, krajany a přátele na jarní setkání dne 8. dubna 2022 od 13 hodin do Komunitního centra pro válečné veterány, Dobrovského 27c, Brno Královo Pole.

Jak můžu pomoci?

Pro pomoc krajanům byl založen transparentní účet, kam můžete posílat své finanční dary.

Číslo účtu je: 294306194/0300.

Do zprávy prosíme uvést DAR UA.

Prostředky budou věnovány na okamžitou pomoc (potravin, léky apod.), na výuku češtiny, volnočasové aktivity dětí a adaptační a ozdravné pobyty pro děti.

Vlakové transporty z Volyně

K 75. výročí reemigrace

V tomto těžkém období, kdy musí řada etnických Čechů utíkat hromadnými transporty i individuálními cestami před válkou a ruskou okupací z dnešní Ukrajiny, si symbolicky připomínáme výročí třičtvrtě století od příjezdu desítek hromadných transportů s většinou krajanů předtím usazených v oblastech bývalé volyňské gubernie. Téma stěhování volyňských krajanů v roce 1947 dokumentově dobře pojímají tuzemské archivy (Národní archiv, Státní ústřední archiv v Praze, Archiv Ministerstva zemědělství) a široké veřejnosti je pak zprostředkovává třetí díl přehledové práce profesora Vaculíka. Osobně jsem však z těchto akcí prozatím neviděl mnoho fotografií, tak jsem se rozhodl čtenářům tohoto periodika několik zajímavých zprostředkovat. V Národním muzeu se k tomuto tématu totiž nachází mimo jiných zajímavých předmětů také unikátní dobové fotografické album, které jeden z vůbec prvních transportů z počátku února 1947 dokumentuje.

Fotografie dokládají vítání reemigrantů generálem Svobodou a dalšími představiteli armády na východním Slovensku, přes které vlak cestoval. Na fotografiích je přítomna důležitá dobová symbolika, která je zachycena rovněž formou nápisů na látkách umístěných na jednotlivých vagoněch. Podíl volyňských Čechů na osvobození historické vlasti připomíná nápis „Bojovali jsme se Svobodou za svobodu“. Zejména jejich statečnost v bojích a pokládání životů na východní frontě se staly důležitými argumenty podporujícími jejich návrat do historické vlasti. Na jiném vagonu se pak nacházel obecný nápis s označením skupiny „Reemigranti z Volyně“.

Naopak o poválečné proměně poměrů a zapojení Čechů z Volyně do budoucího hospodářského plánu na obnovu a rekonstrukci Československa po druhé světové válce svědčil nápis „Splníme dvouletý plán“, který byl stanoven pro roky 1947–1948. Po komunistickém převratu uskutečněném již v následujícím roce po vlakových transportech byly vyhlášovány již pětileté plány.

Text: Ondřej Štěpánek, zdroj foto:
Národní muzeum

Vítání
volyňských
Čechů
generálem
Ludvíkem
Svobodou.

Volyňští Češi se
měli zapojit
do obnovy
poválečného
Československa.

Na tomto vagoně je
nápis "Bojovali jsme
se Svobodou za
svobodu".

Skupina volyňských
reemigrantů během
přesídlovací akce.

Vychází audiokniha vzpomínek M. Stryjové

Setkání rodáků

Hulče České

Vydavatelství audioknih Tebenas představuje svoji novinku "Nad rovinou". Jsou to vzpomínky volyňské Češky Marie Stryjové na mládí v západní části Ukrajiny, kde se za humny proháněl armáda sem a tam a žádná nepřináší úlevu a vysvobození... Marie Stryjová se narodila v Dembrowce a pak se s rodiči usadila na Broumovsku. V 60. letech začala psát většinou krátké autobiografické prózy z Volyně, Broumova i z Prahy. Zemřela předčasně ve věku 45 let, a tak její veškeré dílo vyšlo až po její smrti. Například cyklus povídek „Nad rovinou“, autorčiny vzpomínky na dětství, se vydání dočkal v roce 1982, dále v reedici spolu s broumovským „Mlčíme“ vyšel v původní, neupravené podobě v roce 2006 pod názvem „Mlč“. Vyšla i autorčina nejmilejší kniha existenciální novela „Pokojík“ (2009) a naposledy výbor gymnaziálních povídek „Za Hvězdou“ (2019).

Cena pro členy našeho spolku je 220 Kč. Audioknihu můžete zakoupit ve svém regionu.

Přijměte srdečné pozvání na 26. setkání rodáků z Hulče České, jejich potomků, přátel a dalších zájemců, které se uskuteční v Kolečovicích v Kulturním domě dne 28. 5. 2022 od 10 hodin.

Svou účast prosím potvrďte písemně na adresu: Jindřich Bečvář, Zderaz 4, 270 04 Hořesedly. Nebo volejte na číslo 732 479 047. Svoji účast potvrďte nejpozději do 23. 5. 2022.

Potvrzení je nutné kvůli objednávkám občerstvení, částka 250 Kč na osobu bude vybírána při vstupu.

Nová kniha: Zapomenutí váleční veteráni

Tisíce volyňských mužů a žen v roce 1944 dobrovolně vstoupily do československé zahraniční armády. Jen díky nim mohlo dojít k rozšíření jednotky na 1. čs. armádní sbor. Řada z nich hrdinsky padla. Ti, co přežili, se i s rodinami přestěhovali do Československa a začali nové životy. Mnozí nechtěli o svých válečných zkušenostech mluvit a jejich příběhy upadly do zapomnění...

K březnu 2022 žije posledních 14 válečných veteránů narozených na území Volyně, o celé třetině z nich ovšem téměř nic nevíme. "Jsou to lidé, které člověk běžně potkává a potkával na veřejnosti. Při cestě vlakem, v obchodě nebo jen jako kolemjdoucí na ulici. Pro někoho z nás to byli kolegové v práci. Na první pohled jsou to lidé jako všichni ostatní. Nepoznáte mezi nimi rozdíl. Jejich duše jsou ale poznamenány válečným konfliktem. Druhou světovou válkou nebo například účastí v novodobých misích Armády České republiky," říká autor nové knihy Jiří Klůč. Ti všichni mají status válečného veterána.

Česká republika si svých válečných veteránů váží. V posledních dvaceti letech probíhá každoročně celá řada vzpomínkových akcí u příležitosti Dne válečných veteránů 11. listopadu, který byl dokonce vládou České republiky oficiálně označen za významný den. Na Ministerstvu obrany ČR působí samostatný Odbor pro válečné veterány. "Jak je tedy vůbec možné, že v roce 2022 žijí zapomenutí váleční veteráni?" ptá se Jiří Klůč.

Příběhy tří neznámých volyňských Čechů zpracoval do knihy "Zapomenutí váleční veteráni", která na jaře 2022 vychází.

Odhaluje následující příběhy Volyňských Čechů: **Miroslav Bernat** (*1924) z Teremna se v březnu 1944 dobrovolně přihlásil do čs. zahraniční armády. Byl raněn v bitvě na Dukle, později osvobozoval východní Slovensko. Na frontě bojoval společně s tatínkem, ruským legionářem.

Marie Michajlovičová (*1921) z Kupičova sloužila jako spojačka u 1. čs. samostatné tankové brigády. Vyznamenala se v bojích na Dukle a zúčastnila se i Ostravskoopavské operace.

Vladimír Stránský (*1928) ze Semidub byl v 16 letech jedním z nejmladších průzkumníků 1. čs. armádního sboru v SSSR. Prošel krvavými boji na Dukle, kde přišel o svého milovaného tatínka.

Kniha vyšla v omezeném nákladu, objednat lze na e-mailu sokolovo1943@seznam.cz. Cena je 220 Kč plus poštovné.

Řád bílého lva pro Miloslava Masopusta

V pondělí 7. 3. 2022, které bylo vzpomínkou na 172. výročí narození Tomáše Garrigua Masaryka, proběhlo ve Vladislavském sále Pražského hradu udělování státních vyznamenání za rok 2020 a 2021. Nejvyšší státní vyznamenání – řád Bílého lva – prezident republiky udělil pěti osobnostem v čele s Volodymyrem Zelenským. Mezi nimi je i jeden z posledních žijících válečných veteránů od Dukly generálmajor v. v. Miloslav Masopust, rodák z volyňské obce Straklov Český (*1924).

Medaili Za zásluhy I. stupně obdržel například vojenský historik plukovník v. v. Eduard Stehlík nebo známý textař a hudebník Pavel Žák, za něhož ocenění převzala jeho manželka, rodačka z volyňského Kupičova, Miloslava Žáková.

Text: M. Košťál, foto: M. Košťál a Wikipedie

Manželé Masopustovi a Eduard Stehlík
v roce 2018 na letišti Kbely. Foto: MK

Zájezd na Volyň 2021

Olomoucký region uskutečnil v termínu od 3. do 10. srpna 2021 týdenní autobusový zájezd na Volyň, kde účastníci navštívili Dubno, Rovno, Luck, Žytomyr a Kyjev. Účastníků bylo přibližně třicet pět, mnohé zájemce odradila hrozba covidu. Na zpáteční cestě byla zastávka ve Lvově. Uskutečnila se návštěva příbuzných a rodišť svých rodičů a prarodičů. Společná byla prohlídka Kyjeva, kde jsme navštívili jeho památky a muzea (třída Chreščatyk, Majdan, chrám sv. Michala, Sofijevské nám., Kijevskopečerská Lávr, Vojenské muzeum Ukrajiny). Autobus jel po trase Praha, Hradec Králové, Olomouc, Nový Jičín a Ostrava. Návrat do Prahy byl v pondělí 9. 8. večer.

Text a foto: Miroslav Nerad

Návštěva Sofijského náměstí v Kyjevě, kde je mimo jiné pamětní deska volyňských Čechů.

Návštěva české restaurace v Rovně, kde vaří pivo český sládek.

Přednáška v Milovicích

Dne 10. 2. 2022 proběhla v Městské knihovně v Milovicích přednáška Mgr. Ondřeje Štěpánka s názvem Komunita Čechů na Volyni pohledem muzejních předmětů. Přednášející ukázal přítomným zájemcům "reemigrační" fotoalbum, které se týká letošního výročí první reemigrace, a představil fond volyňských Čechů, který je v Národním muzeu. "Kromě toho, že jsem na projekčním plátně ukazoval nejzajímavější předměty, mluvil jsem také o tom, jak sbírka vznikala a za jakých okolností," říká Ondřej Štěpánek. Přednášky se zúčastnilo přibližně dvacet pět lidí a organizovala ji Městská knihovna Milovice.

Výstavy v regionu Žatec

V úterý 15. února 2022 byla zahájena v Oblastním muzeu v Lounech výstava „Návraty volyňských Čechů“ přednáškou Mgr. Dagmar Martinkové, PhD. Zahájení se zúčastnil takový počet zájemců, že ani připravená sedadla nestačila. Současně se prodávaly publikace s volyňskou tematikou. "Roll-upová" výstava byla ukončena 27. února. Děkujeme pracovníkům muzea za její organizaci.

V dalším týdnu 22. února 2022 byla zahájena výstava „Cestou 1. československého armádního sboru“ v aule Zemědělské školy v Žatci s úvodním slovem Olgy Nepivodové. Doplněné bylo vystoupením starostky města Mgr. Zdeňky Hamousové. Zahájení bylo přítomno opět mnoho diváků různé věkové kategorie. Během následujícího týdne výstavu navštívili studenti gymnázia, kteří se aktivně zapojili. Tedy výstava splnila účel, pro který byla vytvořena. Dále se výstavy zúčastnili studenti ze zemědělské školy a obchodní akademie. O víkendech navštěvovali výstavu rodiny s dětmi i jednotlivci. Rovněž zde bylo možno zakoupit knihy s volyňskou tematikou. Máme radost mimo jiné z toho, že se během akce přihlásili noví členové do sdružení. Výstava skončila 11. března. Děkujeme vedení školy za pronájem prostor.

Dne 14. března 2022 byla zahájena výstava „Cestou 1. československého armádního sboru“ v pavilonu A na výstavišti v Lounech za přítomnosti ředitelky Městské knihovny v Lounech Mgr. Dagmar Kučerové a zástupců města místostarostů pana Rychtaříka a pana Honse s úvodním slovem Olgy Nepivodové. V současné době výstava probíhá. Pro veřejnost je určena v odpoledních hodinách ve všední den a v sobotu. V neděli 3. dubna během jarního trhu bude otevřena od 14 do 18 hodin. Ukončena bude 9. dubna. I zde je možno zakoupit knihy s volyňskou tematikou. Děkujeme pracovníkům knihovny za zorganizování výstavy.

Text: O. Nepivodová, foto: J. Báča

Výstava trojrozměrných předmětů

Za region SČVP Chomutov a za Jednotu ČsOL Žatec srdečně zveme na společnou výstavu trojrozměrných volyňských památek, které uchovala rodina Fialových z chomutovského regionu a přidalo se několik dalších členů se svými rodinnými památkami z hospodářství i domácností na Volyni. Vernisáž výstavy se koná v sobotu 23. 4. ve 13 hodin v hlavní budově Oblastního muzea v Chomutově, Palackého 86, a potrvá do 25. 6. 2022. Po vernisáži výstavy se plynule přejde k autorské komentované prohlídce pod vedením paní Manové a pana Báči. Otevřena bude od úterý do pátku od 9 do 17 hodin a v sobotu od 13 do 17 hodin. Případné změny sledujte na www.muzeumchomutov.cz, tel: 775 871 013 nebo na Facebooku: Volyňští Češi, prarodiče, rodiče, děti, vnuci, pravnuci přihlaste se i na dalším Facebooku: Československá obec legionářská Žatec.

Text: J. Báča

Koncert na podporu uprchlíků z Ukrajiny

Dne 21. 3. proběhl v Kulturním domě Podbořany charitativní koncert na podporu uprchlíků z Ukrajiny. Koncert byl společnou akcí místních škol, iniciátorem byl ředitel ZUŠ Podbořany Bc. Martin Říhovský, dipl. um. V rámci koncertu lidé mohli na místě přispívat finančními dary, nebo bylo také možné přispět na konto. Koncert se konal pod záštitou starosty Města Podbořany Mgr. Radka Reindla a na místě se vybralo přes 40 tisíc Kč.

Sbírka z Frýdlantska předána dětem

Region Frýdlant ve spolupráci s MŠ a ZŠ Raspenava zorganizovaly sbírku na pomoc krajanům z oblasti Žytomyru, kteří dorazili do Prahy začátkem března. Přispěly děti, jejich rodiče i pedagogický sbor, včetně zapojení Žakovského parlamentu ZŠ Raspenava. Jedna dívka darovala peníze, které si našetřila do své kasičky. Jiná darovala i houpacího koně, kterého si minila nechat pro vlastní děti. Ve sbírce byly hlavně potřeby pro děti jako oblečení, hygienické potřeby, trvanlivé potraviny, instantní kaše a potraviny speciálně pro děti. Nechyběly hračky ani školní potřeby. Sbírkou byla předána předsedovi SČVP Miroslavu Kučerovi, který postupně rozděljuje sbírku do ubytovacího centra v Litoměřicích, kde je část uprchlíků z Ukrajiny ubytována.

Text: M. Šimek

Plánované výstavy a vernisáže

SČVP připravuje v příštích měsících další výstavy. Zájemci můžou vidět "roll-upovou" výstavu "Návraty volyňských Čechů" 1. 4. - 2. 5. v Knihovně Karla Dvořáčka ve Vyškově. Tato výstava pak bude 3. 5. - 30. 5. v Městské knihovně v Pohořelicích (u Brna). V den zahájení zde bude přednáška D. Martinkové od 17 hodin. Interaktivní výstava "Cestou 1. čsl. armádního sboru" se koná 9. 5. - 25. 5. na Hradě v Litoměřicích (Tyršovo nám. 68). 9. 5. začne vernisáž od 17 hod.

Marie Lastovecká-Ljalková: Ukrajinka, nebo volyňská Češka?

Z historie

Marie Lastovecká-Ljalková vlevo se svojí kamarádkou Irenou Malínskou.

Mezi nejznámější příslušnice čs. voj. jednotek v SSSR patřila bezesporu snajperka, řidička a zdravotnice plk. v. v. Marie Ljalková (1920–2011), jež proslula svým působením v bojích u Sokolova s odstřelovačskou puškou v ruce. Ohledně její národnosti však dodnes panují nejasnosti. Přesné určení národnosti některých veteránů pocházejících z multikulturního prostředí, nebo se složitými rodovými vazbami, bývá mnohdy náročné. Marie sice nepatří mezi tyto složité případy, ale přesto protichůdné informace, se kterými se setkáváme jak v jejích výpovědích z posledních let, tak v úředních dokumentech, zakládají na mnoho spekulací a nejednoznačné závěry.

Mateřským jazykem rodačky z Horodenky byla ukrajinština, jak se nám dotýká svěřila; nehledě na skutečnost, že Vasil Petruščák byl určitě Ukrajinec a Lina Drajčuková/Grajčuková podle příjmení pravděpodobně rovněž. Ukrajinskou národnost potvrzuje i celá řada dokumentů z válečné a krátce poválečné doby (mimo jiné odvodní protokol, kvalifikační listina, osvědčení o statusu válečného veterána, tzv. „dvěstěpětapadesátka“ či kmenový list).

Později se však Marie Ljalková začala – stejně jako její setra Naděžda (provdaná Buršíková a Pospíšilová) a neteř Miroslava Smulská – profilovat jako volyňská Češka. Příslušnost k volyňským Čechům Marie (tehdy) Navrátková udala například v přihlášce do Svazu protifašistických bojovníků v roce 1956. Kromě rodné ukrajinštiny hovořila v mládí též plynule polsky, protože mimo jiné navštěvovala místní polskou obecnou školu. Podle informací, jež Marie Lastovecká udala v roce 2009 při rozhovoru pro časopis Reflex, byl její otec Ukrajinec a matka volyňská Češka a prý se u nich doma hovořilo ukrajinštinou a česky. Stejně tak se v kmenovém listu se píše, že při odvodu hovořila částečně česky, avšak ukrajinština zde vůbec nefiguruje. Nicméně Marie prokazatelně v době nástupu do čs. jednotky (jaro 1942) česky neuměla, protože musela chodit do kurzů češtiny pro začátečníky.

V posledních letech svého života však během četných rozhovorů a setkání opět tvrdila, že je národností Ukrajinka, což udala například roku 1967 v dokumentaci týkající se jejího navrzení na udělení československého vyznamenání Řádu rudé hvězdy. Stejně tak v dokumentech uložených ve vojenském osobním spise jmenované se uvádí, že je ukrajinské národnosti a že oba její rodiče byli Ukrajinci.

Marie Lastovecká-Ljalková v uniformě.

Snahy o přimknutí ke komunitě volyňských Čechů můžeme přičíst na vrub budování nové identity a snaze maximálně se připoutat k čs. státu. Veteránka a zdravotnice Irena Malínská, která byla její blízkou přítelkyní, se nechala slyšet, že Marie vstoupila do Sdružení Čechů z Volyně jejich přátel až roku 2008 jako sympatizantka, i když neměla české kořeny. Malínská též dodala, že se za ni zaručila, protože vnímala, že Ljalková chtěla někam patřit a k volyňským Čechům cítila sympatie. Dokonce se prý Marie jednou za Irenu Malínskou vydávala. Proto se často (z etnografického hlediska nesprávně) udává, že Marie Lastovecká byla volyňskou Češkou. Volyň je historické území na dnešní západní Ukrajině a pojmu volyňský Čech lze užít jen pro Čechy žijící v tomto prostoru. Marie tedy volyňskou Češkou nebyla, ale lze chápat a respektovat její stanovisko, že se tak mohla od určité doby svého života cítit. Pokud však máme být zcela korektní, tak podle údajů v oficiálních dokumentech, které sdělovala vojenské správě ona sama, byla jednoznačně Ukrajinkou.

Text a výběr fotek: Alena Flimelová, Roman Štěr

V rodné obci na Volyni jsem prožil své dětství do patnácti let. Jmenuje se Buderáž. Poloha a doba založení napovídá, že obec patří k těm památným. Dnešní moderní technologie googlování nabízí hodně historického bádání, proto moje osobní prožitky mohou být jeho doplněním...

Při náhodném čtení literatury mne zaujaly dvě věci. První písemná zmínka v roce 1322 zapadá do doby knížecího panování. Hradební zámek Ostroh na soutoku řek Horyň a Vilija měl také biskupský Buderáž s hradem. Jmeno Buderáž se nejvíce blíží názvu hospodářské jednotky. Jméno HRAD jsme běžně používali v dnešní době. Asi dvoukilometrový val, přímo proti našemu stavení, upravený k zemědělskému využití, potvrzoval bývalé opevnění troskami pískovcových kamenů na jeho jižním komci. Tady, na blízku, bydlel strýc Švejnoha. K němu jsme chodili poslouchat nedělní bohoslužby z jeho rozhlasu, který byl první v obci. Přes Hrad jsme si krátili cestu do polesí, jdouce na houby, borůvky ...

Dnešní googlovské snímky doplním vazbou na mou obec. Blízké osady Svata a Mosty, které patřily k Buderáži, byly jakousi vstupní bránou do historického Křemeckého Polesí s nedalekým světoznámým monastýrem neboli klášteřem Lávy Počájevské. Z osady Mosty začínala zpevněná cesta do tamějšího moderního dřevařského průmyslu. Pravidelně tudy projížděli hospodáři ze širokého okolí. V této osadě se malým obchůdkem živil můj strýc, polský vlastenec. Živnost doplňoval občerstvením pro projíždějící do lesů. Když mu několikrát zapečetili krámek, protože prodával více, než měl povoleno, pečeť zahodil, prodával dál a pravil "Já válečný veterán jsem bojoval za Polsko. Nikdo mi nebude omezovat život."

Křemenec-Podolský byla chráněná oblast. Také mnoho Čechů z Buderáže zde mělo investičně pronajaté lesy. Při čtení rodinných dokladů mě zaujalo, jak pečlivě nový polský stát lesy pronajímal. Nabídka - předávání - soudní zápisy - instrukce, vše pečlivou právníkou cestou. Zajímavé je, že se tehdy platilo ruskými zlatými rublovkami. Chloubou byla sousední, ryze česká bohatá obec Buršovka. Odtud pocházela babička z matčiny strany. Vždy jsem tam rád jezdil

Památce mé rodné obci

K 700. výročí

ke strýčkům, Když v roce 1939 projížděli obcí Sověti, vojáci se prý ptali: "Kak zavud eto gorod?" Jen kousek severně byla ryze ukrajinská obec Dermaň. Uvádí se, že tu byl hlavní štáb Banderovců, se kterým projednával příměří český Blaník. Jako malý chlapec jsem do Dermaně doprovázel tatínka, když tam dojížděl k lékaři na takzvaný pneumotorax. Při čekání u koní jsme mohl okukovat přes ohradu velký monastýr. Později v roce 1944 už za Sovětů mi osud přihrál setkání se dvěma (snad) Banderovci z Dermaně. Byli to učitel a učitelka, kteří pod policejním dohledem pracovali brigádně v kanceláři sila, kde jsem pracoval i já. Byli vlastně policejní volavkou na používání před veřejností k antibanderovské propagandě. Pravidelně jezdili na setkání Sovětů s místními, například na různé besedy, kde přesvědčovali případné ukrajinské nacionalisty. Dá se říci, že jsem se s nimi skamarádil... I další zaměstnanci kromě ředitele a laborantky byli místní Ukrajinci. Často po práci zůstala kolektiv při besedě vyplněná stopkou, zákusky a zpěvem. Mohl jsem tady poslouchat a vnímat ukrajinské problémy v širších souvislostech.

Něco málo chci napsat ze školních let v Buderáži. Polskou školu jsem navštěvoval 5 let. Češtinu jsme neměli, ukrajinština byla jako předmět. Psala se jako "jazyk ruski". Místním se říkalo "chlop" nebo mužik. Úředně se používal název wloscianski. Dnes vím, že to bylo slovo převzaté ze středověku. Slovo wloscianski můžeme odvodit takto: ruský šlechtic dostal grunt tj. obvod - ruský volost'. Jeho podřízení poddaní byli wolostnyje. Do polštiny pak šel překlad woloscianě. Titul "pane" patřil převážně bohatým a státním úředníkům. Vzpomínám na úsměvný případ. Na podzim roku 1939 při klábosení mužiků ve mlýně přišel vzdělanější z východu a vysvětloval budoucnost v kolchozech. Jeden ušmudlanec se zeptal: "A jak to bude se mnou, soudruhu, když nemám půdu?"

Považuji však dobu za Poláků morálně a kulturně správnou. Občas ne zcela upřímnou. To kladné a trvale platné byla výchova náboženská. Pravoslavný báťuška a zkušená učitelka katolička měli společný program výuky. Atmosféra vzájemnosti přetrvávala u všech školáků.

Škola za Sovětů měla zvláštní začátek. Pololetí 17.9.1939-1940 bylo neúplné, rok 1941 se opakoval kvůli náročnější osnově. Přes známé útrapy jako rychlá socializace, kulacké vysídlování, tresty bez soudů a podobně, měla školní výuka úroveň. Moje třídní učitelka komsomolka z východu byla korektní, propagandu nechávala stranou. Byla příkladem, že sovětský socialismus měl také objektivně pozitivní lidi.

Škola ukrajinská. 20. 6. 1941 začala válka s Německem a Ukrajinci brzy na to vyhlásili svobodnou Ukrajinu. Od té chvíle až do jara 1942 jsme chodili do ukrajinské školy. Panovala velká roztržičnost známá z literatury.

Vzpomenu ještě, že Buderáž měla za Poláků velmi dobré spojení se starou vlastí. Pravidelně sem dojížděli misionáři z Čech. Zdejší spolky byly v pravidelném kontaktu s vlastí. V roce 1923 český misionář dr. Žurek oddával moje rodiče. Snad méně se ví, že misionářské sňatky se nepotvrzovaly písemně. Stávalo se pak, že se papíry vyjednávaly dodatečně místně, to když to nějaké úřední jednání vyžadovalo.

Naposledy jsem rodnou obec navštívil s manželkou v roce 1966. Můj kmotřenec Kazimír, po otci Ukrajinec, po matce Polák, po babičce Čech, ve společnosti mluvil rusky. Ten rusismus, jak jej teď nazýváme, měl prastarý vývoj a nebyl pouze vynucený... Velmi přátelské setkání bylo doprovázeno zármutkem. Katolický hřbitov s pozůstatky otce, sestřičky a brášky upravili Sověti na park a kostel sloužil jako biograf. Ten pravoslavný s uloženou matkou a dalšími příbuznými byl v pořádku. Velmi přátelské bylo setkání s ukrajinskými sousedy. Většina jich, mladšího věku, prošla vyhnáním na Sibiři. Trestali se bez okolů, snad pro výstrahu, bez jakýchkoliv zkoumání důkazů. Moji "písemku" ukončím trvalým příkladem o bacharu, to jest úplatkářství. Při návštěvě u příbuzných nás přátele vozili často maršrutkou - malým autobusem. Jednou při návratu nás řidič vyložil přímo u domovních vrátek. Moje překvapení vysvětlila průvodkyně: "To byla poklona. Platila jsem, ale nevyzvedla lístky."

Text: Ing. Josef Kindl

Společnost Ludvíka Svobody, Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel, Československá obec legionářská, Český svaz bojovníků za svobodu, VHÚ Praha a Bratislava a Klub potomků

Vás srdečně zvou

na konferenci konanou u příležitosti

77. výročí osvobození Československa,

která se bude konat

ve čtvrtek 21. dubna 2022

v Konferenčním sále Domu armády Praha

(Praha 6, Vítězné náměstí 4/684 – vchod z Buzulucké ulice)

s následujícím programem:

09,00 hodin – prezentace účastníků

10,00 hodin – zahájení

10,05 hodin – nástup čestné stráže, hymny SR a ČR,
uctění památky padlých

10,15 hodin – přivítání čestných hostů a jejich projevy

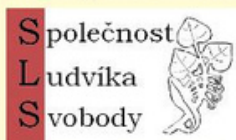
10,45 hodin – vlastní konference

12,30 hodin – přestávka na občerstvení

13,30 hodin – pokračování konference včetně diskuse

15,00 hodin – předpokládané zakončení

Na konferenci vystoupí: PaedDr. Jindřich Marek, VHÚ Praha; plk. v. v. doc. PhDr. Jozef Bystrický, CSc., VHÚ Bratislava; PhDr. Jiří Petráš, Jihočeské muzeum České Budějovice; mj. v. v. PhDr. Stanislav Balík; Roman Štér, Národní archiv; Mgr. Alena Flimelová, Ph.D.; Ing. Milan Kopecký; Mgr. Lubomír Hlavienka, Ph.D., Slezské zemské muzeum Opava; Mgr. Václav Houfek, Muzeum města Ústí nad Labem; Jiří Klůč pedagogická fakulta UK a další

Ing. Ludvík Engel, v.r.

předseda Společnosti Ludvíka Svobody

Nutno dodržovat v té době platná protiepidemická opatření. Změna programu vyhrazena.

Obecní knihovna Rapotín zve
na přednášku Dagmar Martinkové

NA POZVÁNÍ CARA

Příběh Čechů, kteří odešli do carského Ruska v 19. století a vrátili se do své vlasti po 2. světové válce.

Historička Dagmar Martinková je potomek volyňských Čechů v druhé generaci. Je autorkou mnoha odborných článků, několika publikací a výstav. Více jak deset let aktivně pracuje ve Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel a byla i celorepublikovou předsedkyní spolku.

12. dubna 2022

17.00 hod.

zasedací místnost KD Rapotín (1. patro)

vstupné dobrovolné

knihovna.rapotin.cz

Příspěvky na tisk k 17. 3. 2022

Region ŽATEC

Dvořáčková Eliška 250 Kč,
Poliščuková Pavlína 500 Kč,
Skalníková Ludmila 100 Kč, Šulitka
Bohumil 300 Kč, Šulitková Anna 300
Kč, Brůhová Naďa 250 Kč, Bečvář
Jindřich 300 Kč, region Žatec (z
výstavy) 2300 Kč

Region CHOMUTOV Báča Jaroslav
500 Kč, Kavanová Jiřina 100 Kč

Region PRAHA Ing. Miloslav
Masopust 500 Kč, Rostislav Kaufman
150 Kč, Jiřina Focherová 250 Kč

Region TEPLICE Janečková Antonie
1000 Kč

Region LITOMĚŘICE Milada
Maryšková 200 Kč, Gabriela Toullová
200 Kč

Gratulujeme!

Region MORAVSKOSLEZSKÝ

V dubnu slaví **Ludmila Jakubová** roz.
Kopecká, nar. Nový Jičín, bytem
Hladké Životice – 60 let; pan **Viktor
Maulis**, nar. Hlinsk–Sedmihřany,
bytem Osoblaha – 81 let; pan **Jiří
Březinský**, nar. Hubín Český, bytem
Opava Kateřinky – 81 let; paní **Nonna
Brezovská** roz. Hončíková, nar.
Hlinsk, bytem Krnov – 83 let, pan
Josef Skalka, nar. Veselý, bytem Odry
– 84 let; paní **Božena Frollová** roz.
Rošlapilová, nar. Janovka, bytem
Hladké Životice – 85 let a paní
Miroslava Volková roz. Nechanická,
nar. Mstětín, bytem Nový Jičín – 87 let.
V květnu slaví paní **Ludmila
Macenauerová** roz. Jelínková, nar.
Hrušvice, bytem Krnov – 83 let; paní
Marie Urbanová roz. Stehlíková, nar.
Zborov, bytem Studénka – 83 let; paní
Leonida Dolečková roz. Tamchinová,
nar. Malovaná, bytem Nový Jičín -
Loučka – 85 let a paní **Jiřina
Krušinová**, nar. Curkov, bytem Krnov
– 86 let. Všem jubilantům přejeme jen
dny plné zdraví, pohody, radosti,
spokojenosti a také štěstí.

Region BROUMOV

V květnu oslaví krásných 85 let pan **Jiří
Pokorný** z Máslenky. Přejeme Ti do
dalších let hlavně pevné zdraví a štěstí.

Region LITOMĚŘICE

V březnu oslavila 60 let **Jarmila
Stožická** z Bocánovky.

V dubnu oslaví 70 let **Ing. Antonín
Kučera** z Litoměřic, 80 let **Daniela
Zelenková** z Boratína, 90 let **Ing. Josef
Vlk** z Boratína, 94 let **Libuše Hývllová** z
Mirohoště.

V květnu oslaví 70 let **Miroslav Novák**
z Hončarovky, 80 let **Dobromila
Knobová** z Českého Boratína, 88 let
Zdeněk Doležal ze Zdobunova, 89 let
Josef Flandera z Mirohoště, 85 let
Dobromila Gryndlerová z Lipin, 85 let
Ing. Rostislav Knob z Bocánovky.
Oslavencům srdečně gratulujeme.

Region TEPLICE

V měsíci dubnu oslaví 70. narozeniny
paní **Jaroslava Semeňáková** roz.
Rampasová z Děčína-Bynova a 70 let
oslaví pan **Miroslav Valoušek** z Háje u
Duchcova.

V měsíci květnu se dožívá 65 let pan
Nikolaj Kryvenko z Krupky.

Všem jubilantům srdečně blaho-
přejeme, do dalších let jim přejeme
pevné zdraví a všem ostatním pak
brzký a trvalý mír!

Region CHEB

Dne 13. 3. 2022 oslavila paní **Emílie
Tenglerová** z Podlisky, nyní Úval na
Chebsku, 93. narozeniny. K výročí jí
popřál Ladislav Ivány, em.metropolita
Kryštof a zástupci SČVP.

Region ŠUMPERK

V dubnu 2022 oslaví 85 let paní **Marie
Baxová** z Ostravy, 83 let pan **Vladimír
Hejný** ze Šumperka, 83 let paní **Leňa
Kašparová** z Rapotína.

V květnu oslaví 82 let paní **Vlastislava
Soukupová** ze Šumperka, 84 let paní
Božena Šotolová z Nového Malína.
Všem oslavencům blahopřejeme.

Region PRAHA

V dubnu oslaví 87 let **doc. Ladislav
Slavík** z Malé Poříčí, nyní Praha, 86 let
Soňa Nováková z Moštěnice,

nyní Česká Kamenice, 83 let **Ludmila
Fňukalová** z Kupičov, nyní Beroun, 81
let **Jiřina Vajnerová** z Libánovka, nyní
Nové Strašecí, 40 let **Mgr. Miroslav
Klusák** z Prahy.

V květnu oslaví 85 let **Věra Sekulová** z
Mežileska, nyní Česká Lípa, 65 let
Lubomír Marek z Českých Budějovic,
nyní Mladá Boleslav.

Všem jubilantům srdečně blahopřejeme
a přejeme do dalších let zdraví a životní
pohodu.

Region NYMBURK

Srdečně gratulujeme panu **Vladimíru
Černému**, který v březnu oslavil 80.
narozeniny.

Region CHOMUTOV

V dubnu oslaví 87 let pan **Vladimír
Anděl** z Omelanštiny, bytem Jirkov, 88
let paní **Libuše Beránková** roz.
Hloušková ze Zálesí, bytem Chomutov,
81 let paní **Marie Grulichová** roz.
Hnízdová z Moldavy, bytem
Droužkovice, 87 let pan **Vlastimil
Jelínek** z Michalovky, bytem Ondřejov
u Pernštejna, 86 let paní **Ing. Darja
Nedbálková** z Mělníka, 88 let paní
Helena Rudolfová roz. Krásenská z
Plosky, bytem Chomutov, 92 let paní
Zdeňka Vlnatá roz. Kopecká z
Dlouhého Pole, bytem Nová Role, 88
let paní **Marie Žemličková** roz.
Svobodová z Moldavy, bytem Kadaň.

V květnu oslaví 82 let paní **Jevgenia
Kovbasjuk** z Oděsy, bytem Chomutov,
70 let paní **Olga Vymětalová** roz.
Hylasová z Moščanovky, bytem
Chomutov.

Všem jubilantům přejeme hodně zdraví,
štěstí a spokojenosti do dalších let.

Region ŽATEC

V dubnu 87 let p. **Vladimír Anděl** z
Omelanštiny, nyní Jirkov, 80 let p.
Bedřich Kovář z Novosilek, nyní
Město Touškov, 98 let p. **Marie
Němcová** ze Zálesí, nyní Lhota, 89 let
p. **Jiří Pospíšil** z Lucka, nyní Mělník,
87 let p. **Miroslav Tomeš** z Hubin Č.,
nyní Žatec, 70 let p. **Miroslav
Valoušek**, nyní Háj u Duchcova.

V květnu oslaví 83 let p. **Olga Černá** z
Kvasilova, nyní Žatec,

88 let p. **Ludmila Kalašová** z Malinovy, nyní Opočno, 75 let p. **Ing. Olga Nepivodová**, nyní Žatec, 84 let p. **Josef Nesvadba** z Omelanštiny, nyní Ústí nad Labem, 90 let p. **Marie Sikolová** z Pokos, nyní Louny, 84 let p. **Emil Svěcený** z Novokrajeva, nyní Žatec, 92 let p. **Zdeněk Šujan** ze Slavkova, nyní Praha. Všem jubilantům srdečně gratulujeme.

Region DOMAŽLICE

V březnu oslaví 86 let paní **Marie Malá** z Ivaniče, nyní Horšovský Týn, a 82 let pan **Josef Bureš**, nyní Miřkov. Ke krásnému jubileu přejeme hodně štěstí, zdraví a životní pohody.

Region TACHOV

V dubnu slaví narozeniny 88 let pan **Vladimír Končický** z Českého Straklova, nyní z Třemešné.

V květnu oslaví narozeniny 95 let paní **Anna Glozová** z Olšanky, nyní z Tachova, 85 let paní **Naděžda Petrášová** z Olšanky, nyní z Tachova, 87 let pan **Boris Válek** z Olšanky, nyní z Tachova, 82 let oslaví pan **Bureš Josef** také z Olšanky, nyní bytem v Miřkově, 82. narozeniny oslaví paní **Věra Pašková** z Holovně České, nyní bytem v Tachově.

Všem jmenovaným jubilantům, přejeme do dalších let pevné zdraví, štěstí a rodinou pohodu.

Region OLOMOUČ

V květnu oslaví 94 let paní **Marie Pospíšilová** z Podcurkova, nyní bytem Olomouc. 50 let oslaví pan **Jiří Novák** z Velkého Týnce u Olomouce.

Naším členům do příštích let přejeme hodně zdraví a osobní pohodu.

Region PODBŮRANY

V únoru oslavila 81. narozeniny **Jiřina Hevierová** roz. Jirásková z Lubchardy, bytem Podbořany, 70 let oslavila **Marie Langmaierová** z Podbořan, a **Miroslava Sybková** ze Sofievky, bytem Kryry, oslavila 87 let.

V březnu oslavil 91 let **Vladimír Cejthamr** z Jezírka, bytem Siřem, 45 let **Romana Havrdová** z Podbořan, 86 let Marie Jedličková ze Sofievky, bytem Podbořany.

V dubnu oslaví **Marie Ješkeová** 92 let z Kupičova, bytem Chrástany, **Josef Kříž** z Nepomyšle 70 let, **Marie Medunová** roz. Nápravníková 91 let a 85 let oslaví **Rostislav Pelant** z Buršovky, bytem Podbořany.

V květnu oslaví **Emílie Nestarcová** ze Sofievky, bytem Podbořany, 90 let, 82. narozeniny **Miluše Šlégrová** z obce Újezdec Český, bytem Kryry, a 86 let **Jiřina Václavíková** ze Zálesí, bytem Strojetic.

Všem oslavencům, i těm, kteří zde nejsou jmenováni, přeji vše nejlepší a hodně zdraví a spokojenosti do dalších let.

Region BRNO

V květnu oslaví 95 let pan **Jaroslav Sitar** ze Sienkevičovy, nyní Branišovice, 94 let pan **Alexander Šnajder** z Křemence, nyní Brno, 80 let pan **Vladimír Kačírek** ze Sklíně, nyní Olbramovice. Všem jubilantům přejeme pevné zdraví a životní pohodu do dalších let.

NAŠE ŘADY OPUSTILI

Region CHOMUTOV

Dne 8. 2. 2022 zemřela ve věku 98 let paní **Emílie Streláková** roz. Kajerová z Kyjeva, bytem naposledy Chomutov.

Dne 14. 3. 2022 zemřela ve věku 95 let paní **Emílie Sršňová** roz. Bačovská z Ledochovky, bytem naposled Chomutov. Upřímnou soustrast za region vyjadřuje Jaroslav Báča.

Region LITOMĚŘICE

Ve věku nedožitých 88 let zemřel pan **Zdeněk Doležal** ze Zdobunova, posledně bytem Litoměřice.

Upřímnou soustrast rodině věnuje Daniela Zelenková, jednatelka.

Region MOHELNICE

Dne 25. února 2022 zemřel ve věku 85 roků náš dlouholetý člen pan **Antonín Novotný** z Chomoutu. Naposledy bytem v obci Náklo na Olomoucku.

Za region Mohelnice přejeme upřímnou soustrast celé rodině.

Region BROUMOV

Dne 10. 3. 2022 jsme se rozloučili s našim dlouholetým členem panem **Václavem Minaříkem**. Dožil se 84 let. Narodil se v Českém Malíně a těsně před tragédií, která potkala Český Malín, se s rodiči přestěhoval do vedlejší vesnice. Tím si zachránil život, ale 27 jeho příbuzných to štěstí nemělo.

Upřímnou soustrast rodině za Sdružení, region Broumov vyjadřuje Alexandr Stejskal.

Region MORAVSKOSLEZSKÝ

V prosinci 2021 odešla dlouholetá členka (od roku 1990) paní **Drahomíra Zajíčková** z Havířova ve věku 82 let.

Upřímnou soustrast za region projevují Dagmar Dohnáková a Jana Hiršová.

Region ŽATEC

V měsíci únoru zemřel ve věku 87 let pan **Václav Nesvadba** z Omelanštiny, naposledy bytem Žatec.

Upřímnou soustrast rodině za region Žatec vyjadřuje Slávka Černá.

Upozornění! Název konta: Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel, Praha č. ú.: 252001907/0300 Československá obchodní banka a.s., Poštovní spořitelna, Roztylská 1, 225 95 Praha. Prosíme, abyste neupomínali zveřejněním dárců a darů, zveřejňujeme je až po obdržení účetního dokladu. Peněžní dary neposílejte na adresu šéfredaktora. Změny v evidenci členství, adres, přihlášky nových členů, ukončení členství a dotazy zasílejte zásadně na adresu Marie Nečasová, Podháječek 68/IV, 471 24 Mimoň, tel: 728 351 726, e-mail: m.necasova@seznam.cz. Děkuje.

Vydává Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel pro potřebu svých členů. Za obsahovou náplň odpovídají autoři příspěvků. Vychází jako občasník. Číslo vydání 6/2021. Šéfredaktorka: E. Šebesta Langpaulová. Příspěvky nejsou honorované, nevyžádané rukopisy se nevracejí. Příspěvky zasílejte na e-mailovou adresu: zpravodajscvp@seznam.cz nebo na E. Šebestová, Mukoděly 54, 441 01 Vroutek. Tiskne: MH Tisk, Bubenská 43, 170 00 Praha 7 Holešovice. Registrováno Ministerstvem kultury ČR pod ev. č.: MK ČR E 5901. Termín pro zaslání příspěvků do č. 3/ 2022 je 27. 5. 2022. www.scvp.eu. Toto číslo vyšlo 31. března 2022.